

มีนักคิดกล่าวไว้นานแล้วว่ามโนทัศน์ของสังคมไทยนั้นคือหมู่บ้านและครอบครัวขนาดใหญ่ ผู้คนด้อยที่ด้อยอาศัย และเมื่อมีความขัดแย้งก็จะมีผู้ใหญ่คอยไกล่เกลี่ยเจรจา ซึ่งแน่นอนว่าไม่มีแนวคิดเรื่องนิติรัฐและความเท่าเทียมกันของผู้คน

แต่อย่างน้อยก็มีแนวคิด “ชนเท่ากัน” และเสมอภาคภายใต้กฎหมายปรากฏในคำประกาศคณะราษฎรตั้งแต่การปฏิวัติ 2475 ถึงแม้เวลาผ่านไปจนครบศตวรรษ แนวคิดดังกล่าวจะล้มลุกคลุกคลานเพียงใด แต่ก็เริ่มลงหลักปักฐานจนกลายเป็นความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้อีกต่อไป

ความขัดแย้งที่นำไปสู่ความรุนแรงทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ จึงไม่มีอะไรมากไปกว่าความพยายามที่จะดึงสังคมไทยกลับไปสู่สังคมหมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีผู้ใหญ่มาตัดสินแทนทุกเรื่อง

“Land of Compromise” คือการแสดงให้เห็นว่าภายใต้ “รอยยิ้ม” นั้น อย่างน้อยหลังรัฐประหาร 2557 กลับมีการใช้กฎหมายและความรุนแรงต่างๆ เพื่อที่จะหยุดยั้งความเปลี่ยนแปลง

แต่เราก็หวังว่านี่คงเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้นเอง

Long ago, a thinker said that Thai society was conceptualized as a village and a large family. Whenever there was conflict, the adults would take on the role of mediators.

This obviously means that concepts such as the legal state and equality among individuals did not exist.

However, the 1932 revolution introduced the principles of “equality among people” and “equality before the law.”

Despite the passing of almost a century and the struggle for relevance, these concepts have started to become undeniable realities.

Conflicts that led to various forms of political violence were nothing more than attempts to drag Thai society back to the time of a large village with adults making all the decisions.

“Land of Compromise” is the expression that, at least after the 2014 coup d’état, beneath the “smile” lies the enforcement of laws and violence to thwart change.

Even so, we hope this obstacle is only temporary.